

ISBN: 978-605-7949-50-9

© 2018 Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A.Ş.

Ketebe Yayınları: 140

Roman

Editör

Furkan Çalışkan

Kapak

Harun Tan

Düzeltili

Cihan Aldık

Mizanpaj

Nilgün Sönmez

1. BASKI

Nisan 2019
İstanbul

ketebe.com

Ketebe Yayınları

Sertifika No. 34989

Maltepe Mahallesi Fetih

Caddesi No: 6 Dk: 2

Topkapı 34010 İstanbul

Tel: 212.612 29 30

e-mail: ketebe@ketebe.com

Baskı ve Cilt

Matsis Matbaa Hizmetleri

San. ve Tic. Ltd. Şti

Sertifika No: 40421

Tevfik Bey Mah. Dr. Ali Demir Cad.

No: 51 Sefaköy Küçükçekmece /

İstanbul Tel: 212 624 21 11

© Eserin her hakkı anlaşmalı olarak Ketebe Kitap ve Dergi Yayıncılığı A. Ş.'ne aittir.
İzinsiz yayımlanamaz. Kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

Kapak fotoğrafı: Mustafa Kılıç

ABBARA

Bir Umudun Masalı

AHMET TEZCAN

KETEBE

Ahmet Tezcan

Kırşehir'de doğdu. İstanbul'da Türk Dili ve Edebiyatı okudu. Gazeteci oldu. 1981'den itibaren çok sayıda gazete, dergi, televizyon ve radyoda muhabir, editör, yazar, programcı ve yönetici olarak çalıştı. Dördüncü Kuvvet Medya adlı tv programı ve internet sitesi ile medya eleştirileri yaptı. Sinema ve tv dizi filmlerinde senarist olarak yer aldı. Çok sayıda çocuk öyküleri ile üç darbe dönemini anlatan *Alkımın Altından Kimse Geçemez* roman üçlemesinin ilk iki romanı *Kâfirun* ve *Sarı* eserlerini kaleme aldı.

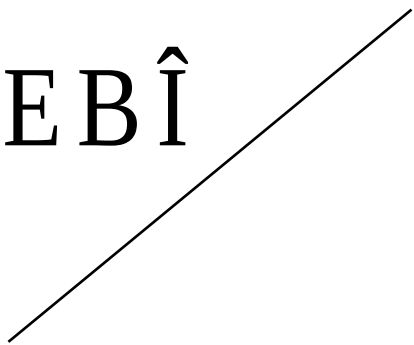
Sinema ve tv senaryoları; *Gün Doğmadan*, *Kurt Kapanı*, *Bıçak Sırtı*, *Şemsipaşa Pasajı*, *Mihralı*, *Kimyacı*, *Yedi Güzel Adam*, *Alıja*.

Kitapları; *Çocuk Kalbi serisi*, *Hırsız Kedi Balığımı Yedi*, *Kel Papağan*, *Üç Arkadaş Balık*, *Mezarlıktaki Hazine*, *Şehzade Masalı*, *Kâfirun*, *Sarı*.

*O olmasa;
bu roman yazılmazdı.
Mardin Valisi Sayın
Mustafa Yaman'a....*

*O olmasa;
bu roman bitmezdi.
Eşim, evdeşim
Nazmiye'ye...*

ECNEBÎ

ANAHTAR

“Senin annen yok!” dedi Betty.

Aynaya hiç bakmadığımı fark ettim. Sayısız bakmıştım elbette. Banyoda; traş olurken, saçlarımı tararken, diş fırçalarken, yüzümde siyah noktacık ararken hep ayna önündeydim. Yoğun, hızlı, bakım gerektiren bir hayatım vardı. Kadınlar için değil hayır, içlerinde kadınların da olduğu müşterilerim için. Müşterilerim müvekkilimdiler, muhataplarım ise; yargıçlar, savcılar ve jüri. Hepsinden önemlisi; medya elbette, kameralar, objektifler ve okur -bakarlar. Hepsini etkilemek gibi bir görevim vardı. Yüzümdeki en küçük sivilceye bile dikkat etmek zorundaydım.

Kendinizle göz göze gelmedikçe aynaya bakmış sayılmazsınız. Betty öğretti bunu ve ben aslında aynaya, bir bütün olarak kendime, özellikle gözlerime hiç bakmadığımı farkettim. Kaybolsam, *Betty'nin sık sık yaptığı gibi*, elime kalem verip, önüme kâğıt koysalar; “*Çiz kendini*” deseler, çizemezmişim.

İnsan en çok kendine uzakmış, anladım.

Ve her şeyi kaybettim; müşterilerimi, müvekkillerimi, muhataplarımı, kimliğimi!

Annemi!